

Z P R A V O D A J

*pro bohdanečskou farnost – Bohdaneč, Třebětín, Vickovice, Bělou, Tasice,
Kotoučov, Novou Louku, Dvorecko, Prostřední Ves, Řeplice, Šlechtín, Dědice,
Michalovice, Hostkovice a Hlohov*

Říjen 2014

neprodejně

Podzimní

informace farnosti Bohdaneč

23. číslo

6. ročník

B Ě L Á – pomník padlým v 1. světové válce uprostřed obce

Poděkování za úrodu

Milan Rúfus

Dnes byli naši v kostele,
děkovat Bohu za úrodu.
Že to, co máme na stole,
hřál sluníčkem a dopřál tomu vodu.

A teď Ti, Bože, děkujem
za úrody, co v lese zrají.
A co nám dává Tvoje zem
pro dětskou radost v dětském ráji.

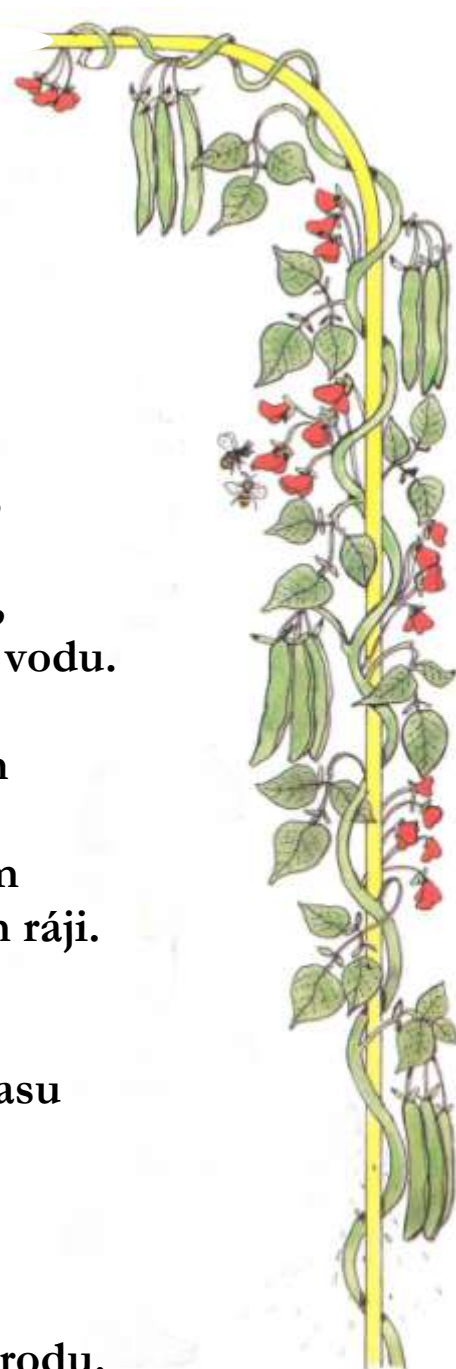
Jahody, trnky, maliny,
oříšky, hříbky... Z hlubin času
tam děti chodí za nimi.
A jako ovečky se pasou.

Děti a ptactvo nebeské.
Vždyť je to všechno z Tvého rodu.

I veveříčka na lísce
beze slov prosí o úrodu.

A Ty vyslechneš každou tvář
Tobě i němý žehná slovy.
A jako dobrý hospodář
nasytíš všechny svoje tvory.

(z knihy Milana Rúfuse *Nové Modlitbičky*, v roce 1995, *Mladé letá*)

Poděkování za úrodu o Havelském posvícení v Bohdanči

Dnešní doba, kdy si můžeme vše potřebné k vlastní obživě opatřit v obchodních řetězcích, notně svádí k tomu, abychom úrodu brali jako naprostou samozřejmost. Často je slyšet, že neurodí-li se u nás, přiveze se odjinud. V našich zeměpisných šířkách jsme se vlivem doby naučili takto uvažovat a málokdo už se dnes nad tímto postojem pozastaví. Je třeba si ale uvědomit, že i nyní můžeme ve světě najít řadu zemí, kde tuto jistotu nemají. Život mnoha rodin zde stále závisí na tom, jaké bude během roku počasí a kolik se následně urodí na poli.

To, že za dobrou úrodu je třeba prosit, si dobře uvědomují nejen zde, dobře to před několika desítkami let věděli i naši předkové a měli bychom si to uvědomovat také my. Bez Božího požehnání bychom se asi nemohli honostit jakoukoliv úrodou. Bůh již na začátku lidstvu slíbil obživu.

V naší bohdanečské farnosti si během poděkování za úrodu při mši svaté o havelském posvícení v neděli, 19. října, připomeneme, že je třeba prosit Boha za úrodu nejen u nás, ale i v jiných zemích, zvláště tam, kde jsou lidé závislí na vlastní sklizni, bez toho, aniž by si mohli zajít do obchodu, a že nemáme zapomínat děkovat také za možnosti, které máme u nás, protože ani ty nejsou samozřejmé, i když nám se tak někdy mohou zdát.

Před obětní stůl v kostele bude opět naaranžovaná výstavka plodin z polí, zahrádek, sadů, luk, lesů, které budou částečně darovány farníky, částečně zakoupeny pro tuto událost dárci a na obětní stůl položíme znovu chléb, jako požehnaný výsledek práce. Všichni jste na tuto malou děkovnou slavnost srdečně zváni!

(zpracováno podle internetu)

Ů VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ V BOHDANČI BUDE 2. a 5. LISTOPADU !

Rádi bychom vás upozornili, že letošní vzpomínka a modlitby za všechny věrné zemřelé se uskuteční **v neděli, 2. listopadu během Mše svaté v Bohdanči, v kostele Zvěstování Páně** a dále pak znovu **ve středu, 5. listopadu během večerní mše svaté.**

Ve středu 5. listopadu, ještě navíc, před večerní mší svatou, proběhnou na bohdanečském hřbitově modlitby za všechny věrné zemřelé a to od 16.00, poté se přesuneme do kostela, kde bude pokračovat mše svatá, jako obvykle. Všechny vaše přímlyvy a intence za zemřelé dávejte, prosíme, opět do krabičky, která bude umístěna jako vždy, vzadu na stolku za lavicemi a nejpozději v neděli, 3. listopadu, předem mší, budou z krabičky vzaty všechny lístečky s přímlyvami k přečtení.

Chvála Kristu milí farníci, vážení spoluobčané,

v říjnu to jsou dva roky, co jsem byl ustanoven administrátorem v těchto farnostech. Rád bych při této příležitosti všem poděkoval za spolupráci, za pomoc, za vaše nasazení při bohoslužbách a jiných setkáních, při opravách kostelů, jejich úklidu a výzdobě nebo jakýchkoliv aktivitách. Moc si vaší pomoci vážím a velmi si uvědomuji, že bez vašeho přičinění by farnosti zely prázdnotou. Proto ještě jednou děkuji. To, co mi leží na srdci je, abychom společně kráčeli cestou víry, stále více se společně přibližovali k Bohu, tvořili radostné společenství víry, mezi sebou navzájem budovali pěkné vztahy, společně si pomáhali a svědčili o Tom, který si nás zamiloval. Nenechme se odradit těžkostmi, které se nám staví do cesty, tím že občas máme jiný pohled na věci nebo se nám hned všechno nedaří uskutečnit. Důležité je, že neztrácíme odvalu, usilujeme společně o růst naší víry v těchto farnostech a budujeme dobré vztahy.

Za uplynulé dva roky se nám podařilo udělat kus práce. Prožili jsme mnoho pěkného. Jsem opravdu rád, že jsme mohli uspořádat různá setkání, společně slavit liturgii ... obzvláště vzpomínám na farní den. Myslím, že se podařil. Mohli jsme zakusit viditelné společenství, tvořené dětmi, mladými, dospělými i seniory, zástupci ze všech farností a tak se „dotknout“ radosti sdílené víry.

Před blížící se zimou, kdy zvláště starší farníci nebudou moci v zimě přicházet do kostela, vás prosím, nebojte se mne oslovit a požádat, abych za nimi přišel a přinesl jim svaté přijímání. Je pravda, že oni do kostela nemohou přijít, ale já mohu přijít za nimi, navštívit je a posloužit jim svátostmi. Je mi velmi líto, když se dozvím, jak někteří farníci, kteří dříve rádi chodili do kostela, jsou dlouhá léta bez svátostí nebo dokonce zemřou bez duchovní posily. Milí farníci, toto je věc velmi vážná, proto vás prosím, abyste se nenechali strhnout falešnými obavami a pomohli zvláště starším a nemocným farníkům. Je to jeden ze skutků milosrdenství, ke kterému nás Ježíš zve.

Prosím modleme se za sebe navzájem, pamatujme v modlitbách na naše nemocné, na ty, kteří prožívají jakékoli těžkosti. Modleme se také za rodiny, aby byly místem pokoje, pěkných vztahů, růstu víry i školu modlitby a milosrdenství.

S přáním Kristova pokoje P. Stanislav Tomšíček

MINISERIÁL o význačných svatých: Část dvacátá první**Svatá Terezie od Ježíše (15. října)**

Narodila se 28. 3. 1515, jako potomek šlechtického rodu Cepedů, v Avile ve Španělsku. Byla třetí z deseti dětí, ve druhém manželství Dona Alfonse Sanchez de Cepeda s Doňou Beatricí de Ahumadou. Terezie měla příjmení po ní. Z předchozího manželství měla ještě dva sourozence. Od dětství byla temperamentní a přátelská, milovala romantiku. Po vstupu do karmelitánského řádu prožila tělesnou i duševní krizi. Kolem roku 1556 se v jejím srdci rozrostla touha podnikat v duchovním životě velké věci. Přestala žít sama pro sebe a místo jejího "já" zaujal Bůh. Sama o sobě řekla: *"Terezie bez Boží milosti je jen ubohá, chudá žena. Terezie s Boží milostí a s mnoha penězi je mocnost."*

Je patronkou:

Španělska; všech karmelitánských společenství, španělských spisovatelů; vzývána v duchovní nouzi, pro pomoc v oblasti modlitby a vnitřního života; při nemocech srdce a hlavy

Jejími atributy jsou:

karmelitka, kniha a psací brk, planoucí srdce, písmena IHS; anděl s ohnivým šípem, holubice - symbol Ducha svatého, trny, někdy i křížek se čtyřmi drahokamy

Bohunka Laudátová

SPONZORSKÉ DARY A PŘÍSPĚVKY

Vaše sponzorské dary, či příspěvky lze také zasílat na **bankovní účet Farnosti Bohdaneč: 438716329/0800**, do textového pole můžete napsat své jméno, či jméno dárce a účel platby, například na provoz kostela, opravy atd. Převod peněz z bankovního účtu na druhý účet je nejvýhodnější, co se týče poplatků.

P. Stanislav Tomšíček vám na požádání vystaví potvrzení o sponzorském daru pro daňové účely. Srdečné díky za vaši štědrost!

...✍ *Příspěvek Ing. Františka Nešpora, člena farní rady
z Farnosti Červené Janovice*

Zasvěcení farnosti Panně Marii.

Na den 30. října 2014 připadá 70. výročí zasvěcení Římskokatolické farnosti Červené Janovice Panně Marii. Pokusme se vrátit do období podzimu roku 1944. 27. srpna 1944 nastoupil do naší farnosti nový kněz Josef Čáp. V Červených Janovicích bylo ubytováno na 100 národních hostů, z nichž 14 bylo ubytováno na místní faře. Jednalo se převážně o staré lidi a děti německé národnosti, jejichž rodiny měly kolonizovat východ, ale po zvratu ve vývoji války ustupovaly před frontou zpět směrem k Německu. Ve farní kronice jsou popisovány vztahy mezi těmito německými občany. U dospívajících dětí je popisována jejich zpupnost vycházející z jejich nacistické výchovy. Naopak staří němečtí občané si uvědomovali podíl svého národa na hrůzných utrpení z války pro národy jiné. Proto je ve farní kronice popisována jejich zbožnost a kněz na jejich přání v jejich rodném jazyce sloužil odpolední požehnání. Někteří z nich propadali zoufalství a v kronice a ve vzpomínkách pamětníků je uveden případ německé ženy, která k sobě přivázala děti a s nimi se utopila v blízkém rybníku Medenice. S dětmi byla pohřbena na hřbitově ve Vilémovicích.

Vzijme se do situace té doby u české společnosti. V každém totalitním režimu se vždy najdou někteří lidé, kterým vyhovuje s tímto režimem spolupracovat. Zůstal tu majetek po spoluobčanech židovského vyznání. S koncem války hrozilo, že bude pokračovat násilí ve vzájemném obviňování kdo více či méně s nacistickým režimem spolupracoval a kdo komu v té době ublížil a kdo si pomohl k jakému majetku. To si uvědomil nový kněz Josef Čáp a tak, jak to křesťané v minulosti vždy činili, požádal o pomoc Pannu Marii s tím, že nechá zasvětit naši Římskokatolickou farnost Červené Janovice Panně Marii. Zasvěcení farnosti provedl v té době kutnohorský kněz a profesor církevního gymnasia Jan Filip. Byl to právě bratr našeho pana děkana Karla Filipa, který nám sloužil dlouhých 43 let až do své smrti. Farní kronika popisuje toto zasvěcení za upřímné, protože na zasvěcující Mši svatou se dostavil do té doby nevídaný počet 160 kajícníků. Na konci války, 5. května 1945 došlo k vraždě místního strážmistra pro jeho notes, kde měl zápisy o spolupráci některých občanů s nacistickou mocí. O jiných násilnostech se farní kronika nezmiňuje.

Jaký byl vývoj naší farnosti s pomocí Panny Marie?

Po válce se farnosti podařilo zajistit nové zvony pro farní kostel v Červených Janovicích, když ty původní byly zabráný pro vojenské účely. Farnost přežila i povolání kněze v pokročilejším věku v letech 1951 až 1954 na vojnu. Pamatuji, když nás navštívil s černými výložkami na hodině náboženství. Toto označení znamenalo, že byl povolán k PTP tj. pomocným technickým praporům. Zbraněmi těchto vojáků byly lopaty a krumpáče.

Vilémovice, filiální kostel Narození Panny Marie, patřící do červenojanovické farnosti

Naše farnost přežila celý totalitní režim a dokázala s minimem finančních prostředků s vysokou obětavostí pana děkana Filipa a vysokým podílem prací farníků udržovat všechny naše tři kostely. Farnost si tak udržela právo na existenci za všech těžkých období a navázala na několik staletí své působnosti.

Jaký je současný stav naší farnosti?

I přes úbytek části mladých lidí z venkova za prací do měst má farnost

své místo v naší občanské společnosti v místě svého působení.

Čím to dokazuje? Je schopná si finančně zabezpečit svoji činnost. Jenom od roku 2005 zajistila provedení velkých oprav střech kostelů za více jak 4,5 mil. Kč. Z toho 800 tis. Kč bylo z vlastních prostředků farnosti. Tato částka představuje sponzorské dary, dary farníků a občanů a příjmy farnosti. Velmi cenné jsou dary od občanů, kteří sice do kostela nechodí, ale na potřeby kostela přispívají. Ukazuje to, jakou má naše farnost vážnost u ostatních občanů.

Naše farnost dále přispívá do fondu solidarity na jiné farnosti a na řadu vyhlášených sbírek. Jednou ze sbírek je například sbírka na charitu, kdy chudší venkov přispívá na potřeby občanů bohatších měst. U poslední tříkrálové sbírky byla sbírka u naší farnosti v přepočtu na občana čtyřikrát vyšší než u dvou největších měst okresu. Naše farnost tak stále prokazuje svoji životaschopnost.

Při hodnocení farností ve velkých městech a na venkově nelze používat stejná hlediska. Ve městech je snahou vyplnit volný čas občanů, zejména těch, kteří nenavštěvují kostely. Pořádání těchto akcí však něco stojí a na to venkovské farnosti nemají peníze. Hlavní snahou venkovských farností jsou opravy kostelů. Venkovské farnosti mají však jiný účinnější prostředek působení na ostatní občany a to je jejich způsob života. Vztahy na venkově nejsou neosobní jako ve městě. Tady jeden o druhém všechno víme a my farníci s občany spolupracujeme. Jen na nás, křesťanech záleží, abychom nebyli slepí a hluší k potřebám našich bližních. Když jim dokážeme nabídnout svoji pomoc, když vidíme, že ji potřebují tak nám pomohou při opravách kostelů. Je však jedna zásadní věc a to, za pomoc bližním nic nepožadovat. Na naše chování je a bude vždy přísnější hledisko než na ostatní. Jde o to, abychom neposlouchali připomínky druhu, chodí do kostela, ale takhle se chová k druhým.

Že se slušné chování vyplatí, slouží i příklad z Vilémovic, kdy se podařilo za spolupráce všech občanů tj. i těch co do kostela nechodí a aktivní spolupráce kněze P. Antonína Pavlase provést celkovou opravu střechy a věže kostela a opravu zvonice za více jak milion Kč a farnost to nestálo ani 1 Kč. Ve Vilémovicích je i příklad mého souseda s nižším důchodem, který do kostela nechodí, ale provedl novou elektrickou

instalaci v kostele a odmítl jakoukoliv odměnu. To všechno se dá dokázat na venkově, kde je větší podíl starších lidí, kde je život těžší. Venkovský člověk si sám musí zajistit topení, chová drobné zvířectvo, udržuje prostranství kolem domu a zahradu. Do práce, za nákupy, lékařem a dalšímu službami musí dojíždět.

Co je to farnost to výstižně komentuje ve svém životopise Jan Pavel II. „Farnost není nahodilým seskupením katolíků ale způsob místního života“. Jenom v naší farnosti vím, co mohu od každého očekávat a ostatní zase ode mne. Nemohu rozhodovat žádné věci v sousedních farnostech Bohdanči, Pertolticích a Zbraslavicích proto, že mezi těmito farníky nežiji. Neznám tam vztahy mezi lidmi, které se utvářejí po generacích. V těchto farnostech mohu dát pouze radu ze svých zkušeností ale jenom pokud o ni bude zájem. Rozhodnutí o svých farnostech musí vždy přináležet jenom farníkům těchto farností. Očekávám proto, že pohled na farnosti bude podle Jana Pavla II., když se připravuje jeho svatořečení.

Co potřebuje farnost ke své samostatnosti?

1. **Musí samostatně rozhodovat o svých penězích.**
2. **Veškerá jednání s biskupstvím musí být zásadně prostřednictvím farní rady farnosti. Podněty jednotlivců nebo úzké skupiny farníků na biskupství musí být napřed projednány ve farní radě. Předejde se tomu, že knězi nebudou vytýkány věci, kterých se nedopustil.**

Pokud chce být naše církev solí a kvasem této země tak to znamená permanentní diskuzi mezi farnostmi a biskupstvím včetně projednání rozdílných názorů. Jenom tak obstojíme v současné a budoucí době.

Osobně věřím, že s pomocí Panny Marie, jíž byla naše farnost zasvěcena, sami svým chováním ke svým bližním prospějeme naší církvi a ustojíme tlaky na naši farnost zvenčí.

Ing. František Nešpor, Červené Janovice

MODLITBY ZA MÍR

První říjnová neděle je mezinárodním dnem modliteb za pokoj Jeruzaléma, s novou naléhavostí je třeba se modlit za mír v této oblasti. Náš Bůh si po celém světě probouzí křesťany ze všech denominací, aby se modlili za pokoj Jeruzaléma. Věříme, že žijeme v době, kdy modlitby za Jeruzalém, Izrael a další národy žijící na Blízkém Východě, či národy, kde zuří neklid, nesnášenlivost a válka jsou nesmírně důležité. Izraelští představitelé včetně těch nejvyšších, sami žádají křesťany, aby se modlili za Izrael. Ve světě dochází k nárůstu antisemitismu. A k tomu církev nemůže a nesmí mlčet, zejména ne v Evropě. Přetrvávající a sílící konflikt na Blízkém Východě produkuje nesmírně hrozné krveprolití na všech stranách. Nás by tyto události měly vést k pláči a k modlitbám a prosbám za klid, mír a za oběti. Žel, konflikt se rozhořel také v Evropě, nedaleko nás, na Ukrajině, i za tuto strádající zemi a za její lid je třeba prosit a modlit se, stejně tak jako za naši zemi, klid a pokoj v ní a za náš lid.

NÁBOŽENSKÉ VZDĚLÁVÁNÍ PRO DOSPĚLÉ

Náboženské vzdělávání pro dospělé pokračuje v tomto čísle již třetí lekcí. Autorem je P. Martin Sklenář, s jehož laskavým souhlasem hodiny zveřejňujeme. Hodin – lekcí je 30 a tak v každém dalším Zpravodaji naleznete jednu.

Tématem náboženství pro dospělé jsou dějiny spásy. Nejprve je vždy zpracovaná lekce a za ní jsou, pro kontrolu otázky, na které bychom si měli odpovědět podle přečteného textu. Správné odpovědi na otázky naleznete vždy na konci časopisu.

Ke čtení a studiu bychom měli používat Bibli, kde lze dané části dohledat a přečíst. Tyto lekce náboženství pro dospělé jsou velmi dobře zpracované a tak mohou obohatit naše dosavadní znalosti a posunout nás dále. Měli bychom vědět, k čemu a proč se hlásíme a také víru předávat našim potomkům, blízkým, či lidem kolem sebe. Na křesťanství jsou založeny také dějiny naší státnosti i dějiny Evropy, také do naší republiky začala přijíždět různá etnika s jiným náboženstvím, než je křesťanské, měli bychom tedy naši kulturu a víru lépe poznat, abychom mohli kvalitněji a pravdivěji prezentovat před jinými její přednosti a to, proč právě u ní setrváváme.

3. hodina – stvoření člověka, smysl lidského života

Minulý týden jsme začali hovořit o stvoření světa. Tento týden dokončíme probíranou tematiku uvažováním o stvoření člověka. Pokud máme v První knize Mojžíšově dvě zprávy o stvoření světa, je zcela přirozené, že se budou v knize Genesis rovněž vyprávět dva příběhy o stvoření člověka.

První příběh o stvoření člověka

Odlíšnost stvoření člověka – „Učiňme člověka“

Když se podíváme do první zprávy o stvoření světa, respektive člověka, první, čeho si můžeme všimnout, je, že stvoření člověka je popisováno jako něco odlišného od předchozího Božího jednání. Všechno Bůh tvořil tak, že řekl, a ono se následně stalo. Jen stvoření člověka se tomuto běžnému konceptu vymyká. Člověk není stvořen výslovným Božím stvořitelským slovem, ale je Bohem učiněn.

Použitý plurál majestatikus vyjadřuje některé věci. Když Bůh tvoří člověka, nevybízí nikoho jiného (anděly), aby toto stvoření zprostředkovali, ani se s nikým neradí. Bůh se rozhoduje sám v sobě. Plurál majestatikus rovněž zdůrazňuje slavnostní řád tohoto stvořitelského aktu. Přestože starozákonní

svatopisec nezná Trojičního Boha, přesto Bůh je od počátku sám v sobě Trojiční. V neposlední řadě tedy tento plurál odkazuje na bohatství Boha v sobě samém¹.

Člověk stvořen k podobě Trojičního Boha

A právě tomuto vnitřnímu Božímu bohatství také odpovídá stvoření člověka jako muže a ženy. Jestliže je Bůh sám v sobě Trojiční, pak stvoření člověka k Božímu obrazu musí tuto bohatost rovněž vystihovat. A to je jedna ze skutečností, kterou první příběh o stvoření člověka odhaluje, na kterou klade důraz.

Všechno, co Bůh stvořil, musí mít v Bohu nějaký svůj základ. Jestliže na počátku byl pouze Bůh a jestliže jen v něm je bytí, všechno stvoření musí mít v Něm svůj základ. Přesto svatopisec zřetelně odděluje tento základ v Bohu u stvořených věcí, rostlin a zvířat a u člověka. Člověk je jako jediný výslovně stvořen k Boží podobě. Převyšuje tak všechno stvoření (i neviditelný svět – anděly), převyšuje živočichy, vládne nad stvořeným světem a vztahuje se ke svému Stvořiteli. Veškeré stvoření je dáno v jeho prospěch.

Oba dva termíny, „obraz“ a „podoba“, vyjadřují autentičnost a originalitu člověka, ale zároveň vylučují totožnost. A to jak směrem ve vztahu k Bohu (nemají v sobě nic božského – nejsou bohy), tak také ve vztahu k sobě – pohlaví, muž a žena, vytváří v člověku rozdílnost.

V tomto pojetí svatopisec klade důraz na stejnou důstojnost muže a ženy, tedy něco v tehdejší době neslýchaného. Pouze muž a žena, jako společenství, jsou stvořeni k Božímu obrazu, k jeho podobě. Není tedy možné říci, že jedno pohlaví je nadřazené nad druhým, ve smyslu, že muž je člověk a žena někým méně cenným. Jedině člověk, v obojím svém pohlaví, je obrazem Boha. Právě pro bohatství své rozlišnosti.

Teologie si pokládá ještě jednu zajímavou otázku. K podobě jakého Boha je člověk stvořen? K podobě nevtěleného Božího Slova, nebo naopak k podobě vtěleného Božího Slova (Ježíše Krista). Pokud přijmeme teorii, že k podobě vtěleného Božího Slova, pak z toho vyplývá, že druhá Božská osoba by se vtělila i bez lidského hříchu. Tato hypotéza je pak důležitá při následující otázce týkající se spásy a Spasitele² a pro vnímání Ježíšova poslání a jeho významnosti pro člověka³.

¹ Při této příležitosti je vhodné rozlišit tak zvanou imanentní Trojici a ekonomickou Trojici. Imanentní Trojice znamená to, jaký je Bůh sám v sobě. Ekonomická Trojice je vyjádřením toho, jakým způsobem se Bůh zjevuje, projevuje v dějinách. Ve vztahu ke SZ tedy můžeme říci, že Bůh Starého zákona je Trojiční, ale ekonomicky se výslovně jako Trojiční nezjevuje, ale spíše se zjevuje „prozatím“ jako jednoosobní. Bůh je sám v sobě od počátku Trojiční, ale v dějinách zjevení, v ekonomii zjevení (spásy) se toto zjevování Boha postupně prohlubuje.

² Rozdíl mezi vykoupením a spásou. Různí autoři v dějinách pracují s těmito výrazy různě. Způsob, jakým vnímám dané termíny, pak přináší s sebou některé důsledky. Mně osobně se zdá nejrozumnější vnímání: Spasitel přichází v důsledku stvoření (aby nám přinesl spásu, naplnění „dokonalost“), Vykupitel v důsledku prvního hříchu (aby nás

Dvojí povolání člověka

Bohem stvořený člověk dostává dvojí povolání: 1) plodit a množit se 2) a naplnit zemi, respektive si ji podmanit.

Plození je rozměrem, ve kterém se člověk připodobňuje Bohu. Boží bohatství se vyjevuje v jeho Trojičnosti. Stejně tak bohatství člověka se má projevovat v jeho trojičnosti. K plození dochází v prostředí lásky, stejně tak, jako je tomu v samotném Bohu.

Člověk, který je stvořen k Božímu obrazu, se stává určitým velvyslancem Boha ve stvoření. Má ve světě reprezentovat Jeho přítomnost, kterou projevuje mimo jiné tím, že se ke stvořenému světu chová tak, jako Bůh (má podíl na jeho vládnutí). Tím se dostáváme k druhému povolání, které člověk dostává, totiž aby si podmanil zemi. České slovo „podmanit“ vychází ze spojení českého slova „pod“ a latinského slova „manus“ (ruka). Znamená tedy výzvu k tomu, aby člověk dostal zemi pod ruku. Člověk může pod rukou něco ničit, ale zároveň také něco velmi jemně vytvářet. Boží příkaz jistě znamená právě ono druhé podmanění, totiž pozvání ke spolupráci.

Druhý příběh o stvoření člověka

Podívejme se nyní na druhý příběh o stvoření. Jak už jsme si řekli minulý týden, tento příběh zdůrazňuje, že svět je pustý a prázdný do doby, než na něm nezačne člověk spolupracovat s Bohem (Gen 2,5). Člověk je tak představen jednak jako Boží spolupracovník, jednak také jako ten, kdo dává stvořenému světu význam.

Stvoření člověka a vědecký pohled

Boží stvořitelství je v druhém příběhu o stvoření člověka zachycen v sedmém verši druhé kapitoly. Člověk je jednak utvořen z prachu země (hebrejské adam – prach země), jednak mu Bůh vdechuje v chřípí dech života. Je tak propojen dvojí prvek – člověk není bůh, protože pochází ze země, je se zemí úzce spjat, zároveň je ale učiněn Bohem. Nevzešel ze země, ale je dílem Boha Stvořitele.

Podle Darwinovy teorie se člověk vyvinul z předka, kterého má společného s opicemi. Biblický příběh, jak už jsme si říkali, se přirozeně přímo nezaobírá touto tematikou. Přesto se k této teorii na základě biblického pojetí můžeme vyjádřit. Člověk je jako všichni ostatní tvorové spojen se zemí, pochází ze země. Z tohoto pohledu není Darwinova teorie proti biblickému pojetí. To, co ale biblický příběh říká, je, že člověk se prostě jen nevyvinul ze zvířete, ale že je

---

vysvobodil ze hříchu, ze smrti...).

³ Jestliže je člověk stvořen k podobě vtěleného Božího slova, pak je pro nás velmi důležitý celý Ježíšův život. Celým svým životem, vším, co dělá, nám totiž ukazuje ideál lidství, to, k čemu je člověk stvořen, jakým způsobem má prožívat svůj život...

utvořen Božím stvořitelským aktem, že Bůh vdechuje život (dává nesmrtelnou duši). Pokud přijmu Darwinovu teorii, přesto budu vždy tvrdit, že tento přechod od jednoho druhu k člověku nemůže být přirozeným vývojem, ale že se jedná o „ontologický skok“, ve kterém Božím stvořitelským aktem vzniká nová bytost, totiž člověk.

Povolání člověka v druhém příběhu o stvoření

Jahvista, který je autorem druhého příběhu o stvoření, mimo jiné popisuje stvoření člověka jako práci hrnčíře. Tento výraz dobře ilustruje význam stvoření člověka. Člověk je, stejně jako nádoba v hrnčířových rukou, stvořen za nějakým účelem, podle nějakého plánu.

Lidský život tak není něčím náhodným, ale je Bohem chtěný. Bůh tvoří člověka, protože jej chce. Z toho mohu vyvodit základní tvrzení důležité pro můj osobní život: Bůh chce, abych byl. Můj život má smysl. Na tomto světě mám nějaký úkol, pro který mě Bůh stvořil, a to právě takového, jaký jsem. Bůh tvoří člověka, protože má pro něho nějaký úkol, poslání, povolání.

Prvotní samota

Jahvista odděluje od sebe moment stvoření muže a ženy. Prostřednictvím tohoto oddělení může zdůraznit některé prvky, které v první zprávě nejsou tak zřetelně patrné.

Především je to zdůraznění lidské samoty – není dobré, aby člověk byl sám. Z tohoto předpokladu pak vychází i druhý důvod toho, proč je k muži stvořena žena, totiž, aby byla pomocí jemu rovnou.

Když Bůh konstatuje špatnost lidské samoty, přivádí k člověkovi jednotlivá zvířata. Člověk dává zvířatům jména, čímž vyjadřuje svou nadřazenost a nesplnitelnost úkolu – žádné zvíře nemůže utišit lidskou samotu, nemůže se stát pro člověka ani pomocí jemu rovnou. Teprve stvoření ženy řeší tuto otázku. Muž a žena jsou si vzájemnou pomocí. Rozdílnost pohlaví a odlišnost těchto dvou pohlaví není něčím, co se stává překážkou v životě člověka, ale naopak je něčím, v čem se člověk doplňuje, kde je překonávána lidská samota, kde člověk zakouší druhého jako pomoc, která je mu rovná.

Prvotní jednota

Druhý příběh o stvoření člověka je zakončen zprávou o tom, že „opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem“. Svatopisec, dítě židovského národa a židovské tradice, nemůže tímto úryvkem vyzývat k určitému odtržení nových manželů od svých rodičů (jak bývá tento úryvek častokrát mylně vykládán). Pro žida byla rodina něčím podstatným. Odtrhnout se od svých předků znamenalo odtrhnout se od Boha. Vždyť Bůh je Bohem

Abrahámovým, Izákovým a Jákobovým, tedy Bohem předků. Odtrhnout se od svých předků rovněž znamenalo zpretrhat svazky se svým kmenem, tedy tím, co určovalo samotnou existenci židovského národa (pro každého žida bylo něčím naprosto nutným vědět, z jakého jsem kmene). Svatopisec tedy jistě nechce zdůraznit, že má muž, případně žena, zpretrhat své vztahy s rodiči. Jahvista spíše klade důraz na **jednotu**, kterou mají vytvořit, a kterou se stávají zřetelným obrazem Boha. Ona **prvotní jednota** je tím, na co bude d'ábel útočit jak při prvním hříchu, tak také opakovaně v dějinách lidstva, v dějinách jednotlivých manželství. O tom ale více příště.

Manželství v pohledu církve

Když se podíváme na dvě biblické zprávy o stvoření člověka, můžeme z těchto zpráv vyzdvihnout dvojí cíl manželství, jak jej překládá kodex kanonického práva (CIC 1055), totiž plození a výchova dětí (první příběh o stvoření) a vzájemný prospěch manželů (druhý příběh o stvoření. O tom ale více později.

Jednotlivé zprávy o stvoření člověka nám rovněž pomáhají mnohem lépe pochopit postoje, které církve zastává v některých otázkách. Ať už je to postoj k homosexualitě, kdy církve zdůrazňuje, že v homosexuálních svazcích není mimo jiné uplatňována Bohem zamýšlená rozdílnost, která se stává vzájemnou pomocí, vzájemným doplňováním a kdy homosexuální svazky nemohou uplatňovat onu výzvu k množení a plození se apod.

Biblické příběhy se také stávají základem pro křesťanskou nauku o předmanželské čistotě, antikoncepci, manželské plodnosti...

Závěr 3. hodiny

Z řečeného vidíme, že biblické zprávy o stvoření a stvoření člověka jsou skutečně jistým genetickým kódem lidského, křesťanského života na této zemi. A je tedy velmi dobré a důležité tyto příběhy velmi dobře znát, opakovaně se k nim vracet, objevovat jejich hloubku a vnímat povolání, o kterém nám hovoří a ke kterému nás zvou.

Nabízené otázky k snadnějšímu studiu

1. Jak je v prvním příběhu o stvoření vyjádřena odlišnost stvoření světa od stvoření člověka?
2. Co je to imanentní Trojice?
3. Co je to ekonomická Trojice?
4. Je Bůh od počátku Trojiční?
5. Čím je vyjádřena v prvním příběhu o stvoření člověka lidská jedinečnost?
6. Co vyjadřují výrazy „obraz“ a „podoba“.

7. Na co klade důraz první příběh o stvoření člověka?
8. Jaké je v prvním příběhu dvojí povolání člověka?
9. Co vyvodím z toho, že člověk je stvořen k podobě vtěleného Božího slova?
10. Co znamená hebrejské slovo „adam“?
11. Co to znamená, že člověk je stvořen z prachu země?
12. Co to znamená, že Bůh vdechl v chřípí člověka dech života?
13. Co znamená termín „ontologický skok“ ve vztahu ke stvoření člověka?
14. Jakým obrazem popisuje druhý příběh o stvoření člověka stvoření člověka?
15. Co obraz o hrnčíři, který tvoří svou nádobu, chce říci o stvoření člověka?
16. Co zdůrazňuje druhý příběh o stvoření člověka?
17. Co zdůrazňuje Gen 2,24: „proto opustí muž svého otce i matku a přilne ke své ženě a stanou se jedním tělem“?
18. Jaké jsou dva cíle manželství, které odpovídají biblickým příběhům?

Svatba – svátost manželství v Bohdanečích

V sobotu, 13. září ve 13. hodin proběhl ve slavnostně a svatebně vyzdobeném bohdanečském kostele Zvěstování Páně, svatební obřad slečny Petry Matulové a pana Karla Vrány, oba pracují pro neziskovou organizaci Člověk v tísní a působí v Etiopii. Do České republiky přijeli, aby se nechali oddat, a opět se do Etiopie vrátí. Snoubence, na jejich přání, přijel oddat generální vikář litoměřické diecéze P. ThLic. Stanislav Příbyl, Th.D., CSsR.

Po skončení svatebního obřadu v kostele se všichni svatebčané přesunuli do restaurace místního hotelu Agnes. Přejeme novomanželům Vránovým hodně štěstí a Boží požehnáním na jejich společné cestě životem!

1.října se připomíná Mezinárodní den seniorů

Tak, jako každý rok, i letos si připomeneme Mezinárodní den seniorů, který připadá na 1. října. Tento svátek by měl vzpomenout všechny, kteří mají již větší část života za sebou. Neměli bychom stáří vytěsňovat ze svého života jako něco, co obtěžuje, či co do něj nepatří – naopak, všichni k němu postupně směřujeme.

Problémem dnešní doby je, že nebereme dříve narozené jako sobě rovné, že nemáme čas na své příbuzné v penzi a to ať s námi bydlí v jedné domácnosti, nebo jsou schopni se o sebe postarat ve svém domku, či jsme pro ně zajistili penzion. Společně strávené chvíle například rozhovorem, drobnými společnými pracemi, stolováním, obohatí nejen obě strany navzájem, ale také naše potomky, kteří v reálu vidí, že se o babičku, dědečka, či tetu, nebo strýce staráme, věnujeme jim o něco více pozornosti a jsou platnými členy rodiny. Totéž ovšem platí i pro farnost, či obec a společnost. Právě tento příklad, kdy se trpělivě staráme o své starší blízké a věnujeme jim chvílku času, například sdílením vzpomínek, či zážitků, se nám později pozitivně vrátí zpět, v podobě péče mladší generace o své rodiče, prarodiče, příbuzné, blízké, kteří rovněž zestárnou.

(zpracováno podle internetu)

KDO JE TATO STAŘENKA?

Jistý primátor se rozhodl udělit vyznamenání nejvýznamnějšímu člověku ve městě. Poradci měli za úkol připravit seznam kandidátů, z nichž měl určit primátor vítěze. V určený den mu poradci v komisi představili čtyři kandidáty.

Prvním byl bohatý lidumil. Primátorovi byl představen jako člověk, který se velmi angažoval v mnoha humanitárních projektech a svými finančními dary umožnil mnoha chudým začít nový život.

Druhým byl lékař, který celý svůj život obětavě sloužil nemocným a mnoho z nich zachránil před smrtí.

Třetím byl hasič, který byl známý jako záchránce mnoha životů od malých dětí po staré lidi.

Čtvrtým kandidátem byla stařenka, která pomalu předstoupila před primátora v skromných starých šatech. Primátor byl velmi překvapen. Stařenka jen těžko připomínala někoho, kdo by měl být oceněn jako nejvýznamnější člověk města.

Zeptal se tedy zastupitelů: "Kdo je tato stařenka?" Jeden z poradců se k němu sklonil a řekl: "Vidíš tohoto lidumila, lékaře a hasiče? Ona si je jako malé děti adoptovala, neboť s manželem, který již zemřel, nemohli mít děti a všechny vychovala je. Za pár minut se na šatech stařenky zaskvělo vyznamenání ...

(převzato z internetu)

VZPOMÍNÁME A DĚKUJEME

Každoročně, 2. listopadu vzpomínáme na své zesnulé blízké. Svým předkům, příbuzným i dobrým známým vyzdobíme hroby, nebo položíme na hrob kytičku, zapálíme svíčku a ti, kteří nezapomněli, se při chvílce vzpomínání i pomodlí. V dušičkových dnech se na hřbitovech sejdou známí se známými a zavzpomínají společně na ty, kteří již nejsou mezi námi. Projdou mezi hroby, aby si připomněli a zavzpomínali na dobré i zlé, které jsme společně prožívali. U některých hrobů se zastavíme déle a kromě vzpomínky vyslovíme v duchu i uznání a díky.

U některých je nám smutno:

Odloženy u jižní zdi hřbitova stojí dva pomníky otce a syna Rücklových. Otec Ignác Rückel byl od roku 1844 skelmistrem a od roku 1860 majitelem tasické sklářské huti. Po jeho smrti se vedení ujímá jeho syn Josef Rückel. Tasičtí Rücklové byli ve své době velkými příznivci a mecenáši bohdanečské farnosti. Tasičtí skláři se účastní všech církevních akcí, jak jinak než se skleněnými lampiony vyrobenými v jejich huti.

V době velkých potíží bohdanečské farnosti, daruje k nemalé radosti faráře Vorlíčka v roce 1871 Josef Rückel skleněný lustr, za který by se nestyděl žádný šlechtický palác. Kromě tohoto lustru byly v Tasicích vyrobeny ještě dva menší. Při „rozsvícené“ v Bohdanči se v roce 1947 v kostele rozsvítily ještě další dva broušené lustry kulového tvaru – dar tasické sklárny „Bohemia“.

O několik kroků podél téže zdi zeje torzo hrobky zasloužilého bohdanečského řídicího učitele Augustina Šnora a jeho manželky.

Augustin Šnor nastoupil na místo řídicího učitele v roce 1891. V roce 1894 dal ke školce přistavět jednu třídu a byt pro řídicího učitele. V roce 1896 byl Augustin Šnor na valné hromadě hasičského sboru zvolen předsedou sboru, ve kteréto funkci setrval až do své smrti. Zemřel v roce 1912. Byl mu udělen titul zasloužilý řídicí učitel. Ve veřejných funkcích i ve škole v Bohdanči strávil 21 let. Paní Šnorová po smrti svého manžela bydlela v horním patře Obecního domu. Byla to drobná, velmi příjemná dáma. Ráda udržovala předzahrádku před Obecním domem. Stále se usmívala. Oba manželé jsou pohřbeni na bohdanečském hřbitově v rodinné hrobce, kde je uložena cínová rakev pana řídicího a obyčejná dřevěná rakev jeho manželky. Je známo, že pan řídicí Šnor shromáždil množství historického materiálu, který se prý nenašel. Dnes je pomník zasloužilého bohdanečského řídicího učitele nad jeho hrobkou v rozvalinách, přitom by stačil 1 den práce tří silných mužů.

Uprostřed hřbitova, vedle hrobu faráře Bartoně, je nenápadný, zchátralý hrob skutečného vlastence a oblíbeného člověka, bohdanečského děkana, Josefa Hanuse.

**1. pomník Rückela
otce, 2. pomník syna**

O tomto největším vlastenci – bohdonečákovi, bylo v tomto Zpravodaji již dost napsáno. Jaký paradox, když v květnu 1945 z balkonu kempeličky německé vojáky zdravil pan řídící v penzi, Kopeček, zatímco pan děkan je přesvědčoval o mírném jednání při jejich odchodu a uklidňoval situaci. Dnes jsou na bohdonečském hřbitově oba pohřbeni proti sobě.

21. září uplynulo 60. let od smrti pana děkana. S láskou vzpomínáme.

Vzpomíná František Zadražil, bohdonečský rodák a děkují občané

VÝLET DO KARLOVÝCH VARŮ A DO BEČOVA

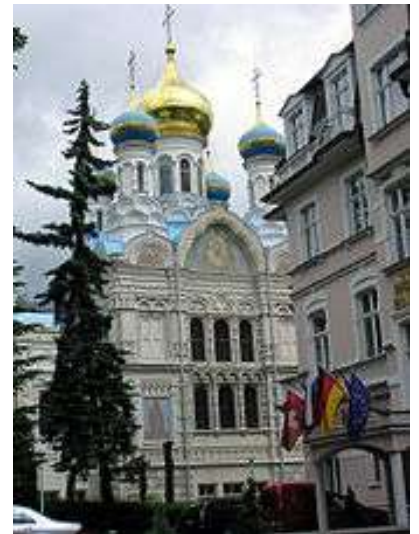

*Chrám svaté Máří
Magdalény*

Plánovaný výlet bohdonečské farnosti směřoval tentokrát do dosti vzdálené destinace, nejznámějších českých lázní – Karlových Varů a odpoledne na nedaleký zámek Bečov.

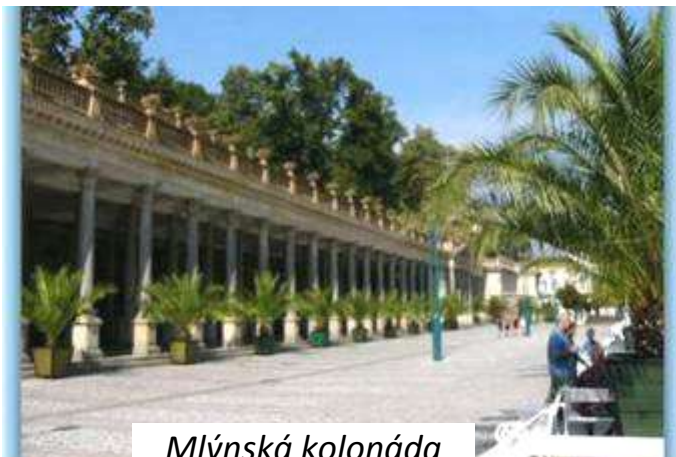
Velký zájezdový autobus vyjel ve čtvrt na šest a než jsme se přiblížili k dálnici u Soutic, bylo nás, i s panem řidičem, 30. Cestou po dálnici jsme nečekaně narazili na kolonu, kvůli nehodě vpředu, což nás zpozdilo. Ale po uvolnění trasy nám již nic nebránilo v naší první

plánované zastávce, kterou bylo proslulé lázeňské město. Poté, co jsme se prošli ke Grandhotelu Pupp, jsme si prohlédli ve Slavnostním sále velkou výstavu akciové společnosti Thun, kde bylo možno vidět jídelní servisy z českých porcelánek, které byly naaranžované společně s křišťálovým sklem Moser, prostíráním a

*Před Pravoslavný chrám
Sv. Petra a Pavla*

květinami. Před Grandhotelem pak byly stánky s porcelánem z Klášterce nad Ohří, Lesova, Dubí a ze sklárny Moser a Bohemia Crystal. Všechno zboží bylo možno koupit za velmi výhodné ceny, takže stánky byly neustále v obležení zákazníků. Naše skupina se pak rozdělila – někteří šli do centra města sami a strávili tam hezký čas, jiní šli v menších skupinkách. Postupně

Mlýnská kolonáda

j jsme prošli celou lázeňskou zónu a prohlédli si krásu kolonád, ochutnali minerální a léčivé karlovarské prameny a postáli

u nejnámějšího pramene těchto lázní - Vřídla, obdivovali jsme jednotlivé domy a jejich krásné fasády, květinovou výzdobu. Karlovy Vary jsou multikulturním městem a tak jsme potkávali cizince z různých zemí, někteří tam přijeli jako turisté, jiní se tam léčili, právě z tohoto důvodu je v tomto městě několik různých

Zámek Bečov

chrámů – katolický chrám Svaté Máří Magdalény, evangelický kostel Svatých Petra a Pavla, pravoslavný chrám Svatých Petra a Pavla, anglikánský kostel Svatého Lukáše, nalézt bychom zde mohli ještě chrám Svatého Ondřeje a několik modliteben. I chrámy a kostely patří k určitému servisu, které je zde připraven pro

lázeňské hosty. U hotelu Thermal jsme odbočili do obchodní zóny, přes kterou jsme se dostali až k firmě Jan Becher, kde se vyrábí proslulý likér Becherovka, recept na něj znají v celé republice pouze dva lidé a kromě bylin a různých dalších ingrediencí, jsou v Becherovce obsaženy také karlovarské minerální prameny.

Z Karlových Varů od hotelu Richmond jsme odjžděli v 15.00 a odváželi si krásné zážitky a pohledy na město a jeho lázeňskou zónu, parky a sady, říčku Teplou a okolní vrchy s různými rozhlednami a zastaveními, ale také lázeňské oplatky, Becherovku, nebo český porcelán.

Naší druhou plánovanou zastávkou byl zámek a hrad Bečov nad Teplou. Toto městečko není až tak známé, přesto je malebné a působí velmi příjemně, nachází se uprostřed romantické krajiny Slavkovského lesa. V Bečově je jak hrad ze začátku 14. století, tak zámek z poloviny 17. století. Toto místo je hlavně proslulé expozicí restaurovaného románského relikviáře svatého

Relikviář sv. Maura

Maura, který je tam od roku 2002. Tento relikviář je druhou nejceněnější památkou v České republice hned za korunovačními klenoty a nejvýznamnější románskou klenotnickou památkou u nás. Jeho příběh je téměř detektivní, na Bečov ho v 19. století dovezl jeden potomek šlechtického rodu, a protože rodina kolabovala za 2. světové války s nacisty, tak po skončení války musela Bečov opustit. Relikviář ale ukryli v kapli bečovského hradu. V 80. letech minulého století se rodina pokusila relikviář získat přes amerického obchodníka a zaplatit za něj státu finanční obnos. Nakonec se ale relikviář ze země nepodařilo rodně vyvézt a koncem 80. let 20. století byl nalezen ukrytý pod podlahou v žalostném stavu. Expozice na zámku dokumentuje jeho historii a postup náročné a komplexní opravy. Relikviář svatého Maura je významnou památkou evropského formátu, má tvar domečku a jeho rozměry jsou 138,5 cm délka, široký je 42 cm a

výška je 64,5 cm, na dřevěném dubovém jádru je bohatá výzdoba ze zlata, stříbra a mědi, kde je možné vidět figury, filigrány, reliéfy, šperkové kameny a antické gemy, na kterých je dokonalé vyobrazení postav, které ale vzniklo v antickém Řecku, nebo někde v těch místech. Relikviáře různých tvarů, vznikaly hodně ve středověku a ukládaly se do nich části ostatků svatých. Tento relikviář byl zhotoven pro ostatky sv. Jana Křtitele, sv. Maura (který byl kněz a byl s'at) a sv. Timoteje. Je to opravdu velmi krásná zlatnická práce pozdně románského období.

Po prohlídce relikviáře jsme opustili zámek a zvolna se přesunuli k našemu autobusu a pak už jsme se vraceli k domovu. Výletníci byli tentokráte z Ledče nad Sázavou, Kozlova, Bělé, Jedlé, Kotoučova, Bohdanče, Zbraslavic, Vlastějovic a Chřenovic a také z Trhového Štěpánova. Počasí nám přálo, byl ještě krásný, pozdně letní den a tak se naše putování s pomocí Boží vydařilo. Další případný možný výlet bychom uspořádali za rok. A.H.

Část skupiny výletníků před Grandhotelem Pupp

„Každý by měl být člověkem všem lidem,
kteří potřebují člověka.“

Albert Schweitzer

... *✍ Příspěvek Mgr. Markéty Černé, Ph.D., předsedkyně sdružení*

Aktivita Bohdaneč o.s.

Občanské sdružení Aktivita Bohdaneč vzniklo oficiální registrací dne 1. 9. 2009. Už od roku 2006 ale jeho zakládající členové pořádali různorodé akce pro děti a mládež pod hlavičkou Obce Bohdaneč. Důvodem vzniku občanského sdružení byl zejména fakt, že v této podobě máme větší šanci získat na akce finanční příspěvek od grantových agentur.

Od roku 2009 se nám podařilo získat 6 finančních grantů v různých cenových výškách.

Rozšiřuje se také počet akcí, kterých jsme pořadatelem, nebo spoluorganizátorem. V průběhu roku se tak s námi setkáváte pravidelně při Maškarním báli, Čarodějnicích, Branném závodu na Dvorecku, Dětském dni, Bohdanečském ušlapto, Duchářském řádění a Mikulášské besídce. Vyjma toho se také podílíme na Vítání občánků, Setkání rodáků a dalších nárazových akcích obce. Výbornou spoluprací jsme navázali i s Bohdanečskou knihovnou a společně pořádáme několikrát do

roka tvořivé dílničky v budově bývalé školky.

Jsmo rádi, že se u nás za velké pomoci místních občanů daří pořádat kvalitní akce na které jezdí i přespolní. Obec Bohdaneč má v tomto směru velmi dobrou pověst. Nebylo by tomu tak bez pomoci místních dobrých duší a také bez velmi dobré spolupráce s Obcí Bohdaneč.

Blíží se volby a pro naši organizaci jsou stejně klíčové jako pro každého občana v Bohdanči i přilehlých obcích. Bez dobré spolupráce s Obcí se takovéto akce, jaké děláme, pořádat nedají.

Proto, prosím, až budete volit své zastupitele na další 4 roky, myslete i trošku na naše / Vaše občanské sdružení a volte lidi, kteří v Obci podporují akce pro děti i dospělé a kteří jsou ochotni nezištně a ve svém volnu na takových akcích pomáhat či je jinak podporovat.

za Aktivitu Bohdaneč o.s. Mgr. Markéta Černá, Ph.D. předsedkyně sdružení

KOMUNÁLNÍ VOLBY DO OBECNÍCH ZASTUPITELSTEV

10. a 11. října 2014 se uskuteční komunální volby do obecních zastupitelstev, ze kterých pak budou zvoleni starostové obcí. K volbám by měl jít každý z nás, abychom si pak nestěžovali, že ti druzí za nás udělali něco špatně, je to povinnost, nejen občanská, ale také křesťanská, pokud můžeme něco udělat – máme jít a udělat to. Ježíš Kristus neřikal svým přátelům, apoštolům, ...nechodte nikam, schovejte se, uzavřete se do sebe a svých skupin... On řekl něco úplně opačného: „...jděte do celého světa...“

Volby jsou odpovědnost jak pro kandidáty, tak pro voliče, pro naše obce a také pro jejich budoucnost. Až budeme značit křížkem kandidátní listiny a případně kandidáty na nich, měli bychom se zamýšlet nad tím, koho a proč zvolíme na další čtyři roky, co můžeme v budoucnu asi očekávat od dnešních kandidátů, které většinou dobře známe, protože jsme malá místa a obce a také jakým směrem se bude případně ubírat vývoj našich obcí po volbách, který se tak, jako tak nakonec dotkne každého občana. Je třeba mít na paměti, aby se obce jako takové udržely a nespadly například pod správu jiné obce, což by bylo velmi škoda a v konečném důsledku by to bylo velmi nepraktické a ztížilo by to život zejména starším občanům, kteří by museli jezdit vyřizovat své věci dál a úplně jinam. Naše obce by se také neměly zadlužit, což by mohlo vést až ke konci působnosti našich obecních úřadů a aby dobře hospodařily se svým majetkem.

Nakonec - zástupci obcí by se měli dobře starat o své občany, kteří pak budou mít o své bydliště zájem, budou se rádi spolupodílet na věcech veřejných, zkrášlovat a zlepšovat si své místo a své obce, kde bydlí, bude se jim tam líbit a budou v nich rádi. Odraz spokojenosti se pak projeví i mimo obce, rádi zde zůstanou jejich potomci, do těchto obcí se budou rádi stěhovat noví občané a také se budou rádi vracet chalupáři, nebo potomci bývalých občanů. V obcích, kde všichni spolupracují, se cítí dobře jak obyvatelé, tak i návštěvníci. Což je velké plus pro obce jako takové - prosperují, vzmáhají se a dobře se prezentují a dělají dobrý dojem i mimo.

Je třeba rovněž poděkovat současným zastupitelům, jejichž mandát již brzo vyprší.

Jako věřící bychom se měli nejen zapojit, ale také se přimlout a modlit nejen za zdárný průběh voleb, za kandidáty, ale pak také za ustanovení nových zastupitelstev na další čtyři roky a za celé naše obce.

A.H.

SETKÁNÍ RODÁKŮ OBCE BOHDANEČ

Zastupitelstvo Obce Bohdaneč uspořádalo setkání rodáků a občanů obce Bohdaneč a jejích spádových obcí, Řeplic, Šlechtína, Sáhů, Kotoučova, Nové Louky, Dvorecka a Prostřední Vsi, v sobotu, 20. září 2014. Před programem, který pak probíhal v bohdanečské sokolovně od 14. hodin, začala ještě ve 12.30 děkonná bohoslužba za živé a zemřelé rodáky a obyvatele obce

Bohdaneč a jejích spádových vsí. Bohoslužbu sloužil bohdanečský rodák Th et Ph Mgr. Karel Pompe, emeritní profesor, na varhany hrál Ing. Jan Veleta a svým zpěvem bohoslužbu zkrášlila sopranistka, paní Martina Bauerová, která mimo jiné přednesla

krásné Ave Maria od skladatele Schuberta. Paní Bauerová má již několik let v Bohdanči chalupu hned vedle kostela a tak zapadla do Bohdanče spolu se svojí rodinou a ráda, když má čas, v bohदानečském kostelíku při bohoslužbě zazpívá. Na konci se ještě několik účastníků bohoslužby společně vyfotilo.

Ne všichni rodáci stihli přijet na bohoslužbu včas, ale hodně se jich alespoň zastavilo v kostele. Setkání rodáků se vydařilo, poděkování patří všem, kteří se na akci podíleli.

Nabízené odpovědi k snadnějšímu studiu náboženství (na straně 13 a 14)

1. Zatímco u stvoření Bůh tvoří svým slovem (řekne a stane se), při stvoření člověka se rozhoduje, že jej „učiní“.
2. Bůh, jak je od věčnosti sám v sobě.
3. Tak, jak se Bůh projevuje navenek v dějinách spásy.
4. Ve SZ se Bůh projevuje jako jednoosobní. Sám v sobě je ale od věčnosti Trojiční.
5. Že je stvořen k Božímu obrazu, k Boží podobě.
6. Odlišnost člověka od Boha.
7. Na rovnost mezi mužem a ženou. Oba mají stejnou důstojnost, oba spolu vypovídají o Bohu.
8. Plodit a množit se a podmanit si zemi.
9. Že by ke vtělení druhé Božské osoby došlo i bez hříchu člověka a že pro člověka je významný a důležitý celý Ježíšův život.
10. Prach země.
11. Že není bohem, ale je spjat se zemí.
12. Že člověk není výplodem země, ale je stvořen jedinečným Božím stvořitelským aktem.
13. Že pokud Bůh tvořil člověka z toho, co na zemi již žilo, jednalo se o jedinečný stvořitelský akt, kdy vdechnutím duše činí něco zcela nového. Člověk se tedy nevyvíjí přirozeně z nějakého nižšího druhu, ale potřebuje, aby jej Bůh učinil, vykonal akt stvoření.
14. Pomocí obrazu hrnčíře, který z hlíny vytváří svůj výtvar.
15. Že člověk je stvořen za nějakým účelem, že je stvořen s nějakým posláním, povoláním. Každý člověk, každý jedinec, je Bohem chtěný.
16. Že není dobré, aby byl člověk sám a že muž a žena jsou si vzájemnou pomocí.
17. Jednotu, kterou muž a žena vytvářejí a kterou se připodobňují Trojičnímu Bohu.
18. Plození a výchova dětí (první příběh o stvoření) a vzájemný prospěch manželů (druhý příběh o stvoření).

PODĚKOVÁNÍ

☞ paní Janě Mudrochové, která v létě vyprala ministrantské rochety všem našim ministrantům

☞ a paní Jarmile Plchové, která darovala do kostela dvě klívie

Krátce...☞

- ❖ NEZAPOMĚNTE SI OPĚT ZAPSAT SVÉ MŠE – INTENCE NA PŘÍŠTÍ ROK – ZAJDĚTE PŘÍMO ZA PANEM FARÁŘEM – ZAPÍŠE VÁM JE
- ❖ **další číslo našeho Zpravodaje** vyjde před Vánocemi, časopis vychází 4x do roka, je neprodejný, pouze pro účely ŘK farnosti Bohdaneč, nová čísla naleznete opět na obvyklých místech v kostele v Bohdanči, nebo v našich filiálních kostelích, náklady na výtisk jednoho čísla činí 8-10 korun a jeho znění je rovněž k nahlédnutí na našich webových stránkách
- ❖ budeme vděčni všem, kdo doručí výtisky nemohoucím bratrům a sestrám z Farnosti, ve svém okolí
- ❖ články, příspěvky, připomínky, náměty v jakékoli podobě jsou vítány
- ❖ **všechna čísla doposud vydaných Zpravodajů, vytištěná barevně, naleznete k zapůjčení také v knihovnách – v Bohdanči a v Bělé**, v případě, že někomu čísla chybí a má o ně zájem, obraťte se laskavě na redakční radu -kontakt je vzadu na poslední stránce, čísla vám budou dotištěna

Plánované akce:

- ☞ **19.10. během posvícenské mše svaté bude poděkování za úrodu –** v bohdanečském farním kostele Zvěstování Páně (Havelské posvícení)
- ☞ **žehnání adventních věnců o první adventní neděli v Bohdanči**
- ☞ **adventní setkání v Bohdanči na faře** – info bude včas zveřejněno
- ☞ **Tvoření** – proběhne ve spolupráci s Obecní knihovnou Bohdaneč – vyrobíme si něco hezkého před Vánocemi
- ☞ **vánoční koncert – Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby**, ve stejném složení, jako vždy, by se měla uskutečnit v bohdanečském kostele, **26.12.** čas bude ještě upřesněn a více informací bude na letácích, v ohláškách, na webových stránkách a v následujícím čísle farního Zpravodaje

Proběhlo:

- ☞ farní výlet do Karlových Varů a na zámek Bečov
- ☞ setkání rodáků Bohdanče a všech spádových obcí s děkovnou bohoslužbou za všech zemřelých a žijících rodáky a občany.

Poděkování Kopírování a tisk tohoto čísla zajistili tentokrát nejmenovaní, Bohu známí dárci, a dále se s laskavým souhlasem Obecního úřadu v Bohdanči, kopírovalo na kopírce v Obecní knihovně Bohdaneč.

Římskokatolická farnost Bohdaneč

Farnost pořádá bohoslužby a duchovní setkání

Kontaktní údaje: **P. Mgr. Stanislav Tomšíček**

Mobil: +420 732 513 972

Telefon: +420 327 591 170

E-mail: rkfzbraslavice@gmail.com

www. **farnostbohdanec.estranky.cz**

Kostelník v Bohdanči: **pan Josef Holub**

Kostelník v Třebětíně: **pan Miroslav Petrus**

Kostelník v Michalovicích: **pan Josef Laudát**

POŘAD BOHOSLUŽEB BĚHEM ROKU

Neděle	9.45 Mše svatá	Bohdaneč
Úterý	18.00 duchovní setkávání pro děti na faře	Bohdaneč
Středa	18.00 Mše svatá	Bohdaneč
Podle ohlášek a info na vývěsce v Bohdanči		Třebětín
Podle ohlášek a info na vývěsce v Bohdanči		Michalovice

ŘK farnost Bohdaneč sdružuje:

Bohdaneč - kostel Zvěstování Páně; kaple Nejsvětější Trojice; Bělá – kaple sv. Jana Nepomuckého; Dědice – kaple sv. Petra a Pavla; Dvorecko; Hlohov; Hostkovice; Kotoučov; Michalovice – kostel sv. Matouše apoštola a evangelisty; Nová Louka; Prostřední Ves; Řeplice - kaple Navštívení Panny Marie; Šlechtín – kaple Všech svatých; Tasice, Třebětín – kostel Navštívení Panny Marie; Vickovice – kaple Nejsvětější Trojice.

Informační letáček ŘK farnosti Bohdaneč

Redakční rada: P. Mgr. Stanislav Tomšíček

Bc. Anna Holubová, Bc. Bohunka Laudátová, Jana Laudátová

Kontakt:

redakcefarnihocasopisu@seznam.cz

články a příspěvky vítány